„SVORNOSŤ" OHOVÁRA

Noviny *Svornosť* neboli k slovenským gymnáziám priaznivo naklonené. Dňa 6. novembra 1874 priniesli na svojich stránkach článok, v ktorom oznamovali, že 26. októbra si Revúčania vyvolili svojich ludí do predstavenstva mesta, pánov Štefana Bartóffyho a Karola Priekopu. V článku píšu, že odvtedy, ako sa naše mesto od panslavistickej mládeže oslobodilo, je v meste pokoj. Informujú o tanečnej zábave streleckého spolku, ktorá sa konala vo veľkej dvorane novej budovy bývalého gymnázia, že sa vydarila a domáca maďarská a maďarónska inteligencia to tu už dávno nezažila. *„Zvláštny požitok poskytovala tá okolnosť, že sme práve tam čardáš tancovali kde pred rokom professor Botto sto zlatých dal za prvý Cancán, ktorý s jeho nádejnou «choť»-ou zapletal."* V článku o novej budove gymnázia píšu, že je to slepé tvrdenie, že vraj z mozoľnatých rúk postavili panslávske gymnázium. Tomu môže uveriť iba blázon. O učbároch sa v článku píše: *„Bývalí učbári sa rozpŕchli. Každý po svojom a za svojím novším kšeftom; ako počujeme všade včasné mrazy padaly, z kade lakoví išli. Nie div, samí novovekí černokňažníci. Len na pliagu ľudu."* Takto boli hodnotení tí, ktorí kedykoľvek mohli preplávať na druhý breh a užívať pohodu, ale slovenský národ nikdy nezradili a dokázali to i v najväčšej chudobe. Za všetkých spomenieme slová učbára Samuela Ormisa: *„Chodím v ošúchanom a poplátanom kabáte, ale verím, že mi to študenti odpustia."*

Zdroj: Dušan Dubovský - Revúca kolíska slovenského stredného školstva